

Posudek na diplomovou práci

Diplomant: Šárka Rosová
Název práce: Ochranná známka

Diplomantka předložila k posouzení diplomovou práci věnovanou problematice ochranné známky. Členění diplomové práce, v rozsahu 67 stran textu, je logické a přehledné. Výklad je uspořádaný, srozumitelný a prokazuje hluboké seznámení se s předmětem práce. Diplomantce se podařilo podat ucelený výklad ohledně všech významných otázek, které se k známkoprávní problematice vztahují.

Pokud jde o formální stránku předložené diplomové práce, lze konstatovat, že vyhovuje požadavkům na diplomové práce kladeným. Struktura diplomové práce je logická a přehledná. K jejím přednostem patří též dobrá literární úroveň zpracování a minimální výskyt gramatických chyb či překlepů. Ze seznamu literatury a početného poznámkového aparátu je patrné, že autorka pronikla do hloubky tématu a je orientována v otázkách problematiky ochranné známky. Drobnou výtku je třeba učinit k nekorektní citaci právních předpisu, např. „zákon č. 19, o ochraně známek“ (str. 11) a k oddělování odstavců po jednotlivých větách (např. str. 53).

Rovněž po obsahové stránce nelze mít k práci významnější připomínky. Diplomantka v předložené diplomové práci prokazuje, že dokáže využít poznatku z literatury k vlastnímu samostatnému zpracování tématu. Kladem diplomové práce jsou zejména hodnocení vývoje rozhodovací praxe Úřadu průmyslového vlastnictví a ESD, resp. Soudu první instance ve věcech ochranných známek, založené na bohatých citacích rozhodnutí. Dílčí nepřesnosti, např. na str. 13, kde se uvádí, že „všechny vztahy upravené právem duševního vlastnictví lze označit za vztahy občanskoprávní“, na str. 15, kde je řečeno, že vlastníkem ochranné známky se může stát osoba mj. „oprávněná nakládat s výrobky či provozovat služby“, na str. 24, kde se uvádí, že smyslem institutu připomínek kontrola „odborné“ veřejnosti, nebo na str. 40, kde diplomantka za právní předpisy, kterým se nesmí přičít užívání ochranné známky považuje pouze předpisy práva veřejného, nijak nesnižují jinak dobrou úroveň předložené diplomové

práce. Větší propracovanost by si zasloužila úvaha o ochranné známce jako předmětu vlastnictví (str. 14). Za velmi problematickou považuji úvahu, podle které by zápisné úřady měly v úsudku o zaměnitelnosti označení vycházet z „reálné pravděpodobnosti, opřené o empirická zjištění“, která úvaha nemá oporu ani v zákoně ani ve známkové směrnici (str. 46). V určitých případech jsou některé věty nesrozumitelně formulované, např. na str. 48, druhá věta shora, kde se ve vztahu k ochranným známkám s dobrým jménem konstatuje, že pravděpodobnost záměny se vůbec nevyžaduje či na str. 55, poslední věta subkapitoly 5.3.

Závěrem lze konstatovat, že se jedná o zdařilé zvládnutí problematiky ochranné známky a předloženou diplomovou práci lze hodnotit jako způsobilou ústní obhajoby. Pro účely ústní obhajoby doporučuji soustředit pozornost na výše uvedené připomínky. V závislosti na výsledku ústní obhajoby hodnotím práci předběžně jako výbornou.

V Praze dne 2. 1. 2006

JUDr. Zuzana Slovákova, Ph.D.

vedoucí diplomové práce